ütelda: Teid ei ole keake wäe-kaupa koko-pandnu, enge teije olete esi töine töist otsnu nink mitma seast walinu, nink Jumala nink inemiste een olete toowotanu, töine töist surmani armastada. Seda toowotust peate teije pidama. Kes om seda õigust abi-elo-rahwale andnu, üts töist huka-möista ehk ka ära-pöleda se ehk se wea pärast, mes nema töine töise man löidwa, nink oma abi-ello ära-wanduda? Seda-samma inemist, keda sa ni wääga laidat, olet sa jo esi hennele tahtnu; seda-samma hennele saadikus wötnu elo-tee-raa pääl. Sel-samal nörgal nink patatsel inemisel, ke nüüd sino meelest ni halw om, olet sa esi toowotanu Jumala een, et sa tahat teda armastada. Tema om iks weel se-sama, ke ta tol haawal oli, et ennege ne kurja harjotuse, mes tema nüüd üles-näüdap, edimäit ära-peedetu oliwa, ehk ni wääga es panta tähele, kui nüüd. Kui sa tälle armo toowotit, sis es olesul teedmata, et ta puuduline nink patane oli (kun es om se puhas nink laitmata!!); nüüd sünnis ka, seda toowotust pidada, esi-äralikult nüüd, kui Jumal sino armo nink söame kinnitust tahap kaija nink läbi-kiusada.

Nätse, seda opust wöip abi-elo-rahwale anda, kui neide lugu sääranе om. Neist sönust ei jä mite üts raas maha. Oma toowotust peap ega-üts pidama. Nink kui se rase om, sis pallelgo inemine Jumalat api, ke palwust kuulep nink hädan awitap. Jumal om jo mönda kinnitanu, ke abi-elun suuren hädan oli. Rase om kül, sääduse pärast töist armastada, kui süda wasta-panep; nink kui sääranе arm ka oma raseuse läbi Jumala een paljo masap, sis ei ole ta omete wasta-wötjal ni magus, kui se arm, mes esi hennest tulep nink awnastajale suguke waiwa ei te.

Määranes sis arm abi-elun peap olema?

Ta peap elaw olema, ni kui edimäne arm enne laulatamist oli, ent tal olgo kindmamb pöhi al, kui edimätsel armul, mes ni pea huka-läts. Edimäne arm tulep kogemata söame sise nink wötap wöimust, enne kui sa inemist weel öigede tunnet; sa armastat teda, nink ei tija esike, mes-pärast? Edimätsel armul ei ole öiget pöhja al. Ent kui sa aigo mööda oma abi-kaasa opit tundma nink teda löwwat auwo wäärt olewat, nink ka mu inemise teda tundwa nink awwustawa, sis saap se auw, minka teda awwustetas, sino armule pöhjas nink annap tälle suurembat kinnitust.

Kui mees auwo löwwap rahwa sean, sis om naise armul kindmamb pöhi al. Naisel om hä meel, kui mehe tö kiigin paigun kitetas, kui tema oma maija hoolega nink tarkusega walitsep, elo kombide poolest puhas nink laitmata om, kiik säädusid, ni ilmlikuid kui waimolikuid, kõwaste peap, ome latsi hoolega kaswatap nink kiigin asjun, olgo lähembide sean ehk ülembide een, hääd nõuwo annap. Se-pärast ei ole ka naisel r..se, säärast meest armastada. Ni-sama om ka mehel hä meel, kui naine auwo wäärt om. Nink seda om se naine wäärt, ke maja hääd targaste nink ausaste hoijap nink kaswatap, peret armoga nink tarkusega walitsep, nink omast mehest säärast lugu peap, et tema kiigin asjun tema een saisap nink tälle sõnawõtlik om. Kui mehel sääranе kallis naine om, nink naisel sääranе awwus mees, sis ei hoolita sest midake, et naise ilo aigo mööda ära-kaup ehk mehe jõud wanausega wähenep, enge söameliko tennoga tunnistap sis kumbagi neist Jumala een, et seda wanembas töine lät, seda armsambas tema saap. Ja, sääranе peap abi-elo-rahwa lugu olema, sis om tema Jumala nink inemiste meele pärast.

Ent se man wöip iks weel sündida, et süda

Ma-rahwa Kalender 1846, lk. 14